

af Indenrigsministeren, saa forekommer det mig dog, at man kunde lade deres Valg blive stadfæstet af Indenrigsministeren, og lade Ministeren fastsætte Reglerne for Revisionen. Det vilde i saa Henseende være ganske analogt med Købstadkreditforeningen, hvor Revisorernes Valg stadfæstes af Indenrigsministeren, og hvor Reglementet foreskrives af samme Autoritet.

Naar disse Forsigtighedsregler træffes, tror jeg, at det kan blive en overmaade god og solid Forening, der virkelig vil afhjælpe et længe sølt Samn. Jeg skal derfor slutte mig til de to foregaaende Talere i at anbefale Lovforslaget paa det varmeste; vi udfylde kun derved et Hul i vor Lovgivning, som Lovgivningsmagten selv har skabt ved ikke fra først af at være opmærksom paa, at det vilde komme til Stede, idet man dels tillod Købstadkreditforeningen at holde sig alene til Købstæderne og de 3 Handelspladser, dels tillod Landkreditforeningerne at holde sig alene til Landejendommene. Jeg tror, at vi staa her lige overfor et Nærfærdighedsstrab, som bør ske Jyldest. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget.

W. Petersen: I Modspøtning til de tre foregaaende ærede Talere, modtager jeg ikke dette Lovudkast med saa stor Glæde, som de synes at modtage det med. Det forekommer mig, at det, der tilfuges derved, er at staae Naan til de Ejendomme, som ingen Jord have, som ligge paa Landet og egentlig ere jordløse Huse. Man siger nok, at de ingen Udgang have dertil, men man siger ogsaa, at Købstadkreditforeningen vil hjælpe og støtte dem, og at de have Husmandskreditforeningerne, hvor de kunne henvende sig, saa jeg tror i Virkeligheden ikke, at de Ejendomme, der her handles om, trænge saa meget til Støtte, at der for deres Skyld maa oprettes en ny Kreditforening. Vi have jo allerede 8—9 Kreditforeninger her i Landet, og dette bliver den tiende. Det forekommer mig, at der er meget større Anledning til at slutte dem sammen, end der er til at sprede dem og danne flere og flere. Det drejer sig her om Jylland, og jeg er temmelig overbevist om, at naar Jylland først faar sin, saa ville om føje Tid Fyn og Sjælland ogsaa have en saadan Kreditforening; saa have vi to af den Slags, ligesom vi fik en Husmandskreditforening for Jylland og en for Østifterne. Det forekommer mig, at disse Ejere meget godt kunne hjælpe sig med den Udgang til Naan, de have. Hvad er det egentlig, disse Ejere ville, mine Herrer? De ville egentlig

have større Naan, end de kunne faa, thi Naan kunne de faa — den sidste ærede Taler sagde, Konkurrence er en god Ting. Ja, det er en meget god Ting, men ikke i Udlaan af Penge og med Hensyn til den Sikkerhed, der vil fremkomme, naar den ene overbyder den anden. Selv om de kunne optages i Husmandskreditforeningen, ville de rimeligvis ikke gøre det, for de mene, at en saadan ny Kreditforening vilde være mest tilbøjelig til at laane.

Det er blevet ytret i Diskussionen, at det vilde være rigtigt at henvise Sagen til det Udvalg, der er nedsat om en Kreditforening for industrielle Ejendomme. Det forekommer mig, at Sagen lige saa godt kan komme til dette Udvalg som til et andet, og jeg vil derfor anbefale det.

Det. Hansen: Det ærede Medlem, der sidst talte, maa jo ganske have overset, at der er en stor Del Ejendomme i Jylland — derimod ikke paa Derne — nemlig alle de af Bygninger eller væsentlig af Bygninger bestaaende Ejendomme, der have en Værdi af over 6,000 Kr. — som slet ikke kunne optages i nogen som helst anden Kreditforening. Det gælder jo nemlig ikke om Østifterne, thi der kunne saadanne Ejendomme optages i Østifternes Kreditforening, og naturligvis vil enhver Ejer hellere optages i denne, hvis Obligationer staa til højst mulig Kurs, end i en saadan ny Kreditforening. Der er saaledes ikke mindste Grund til at frygte for, at fordi vi i Aar sanktionere en jydsk Kreditforening af denne Art, vi saa til næste Aar ville komme til at sanktionere en lignende for Østifterne. Det er jo netop det, der er Nærfærdighedsstrabet, at der ikke skal være en Klasse af Ejendomme i Jylland, som aldeles ikke have Udgang til de Gøder, som en Kreditforening kan medføre, og som skulde være henvist til at faa mere tilfældige Naan enten i Sparekasser, saa langt deres Midler række, hos private eller, som det ærede Medlem for alle Kredts (Th. Nielsen) sagde, fra Kommissionærer eller Sagsførere. Men for øvrigt skal jeg være enig med den ærede sidste Taler i, at med en meget lille Kreditforening er der en Del større Risiko forbunden, end der er med en større. Ja, jeg vil udtale, at jeg tror endogaa, at skal der være Tale om Risiko, Spørgsmaal om, hvorvidt disse Kreditforeninger ere fuldt solidt funderede, vil jeg anse en Kreditforening efter denne Lov for at være mindre vel funderet — navnlig hvis vi ikke saa de Forandringer i de forskellige Paragraffer, som min ærede Kollega, det ærede 6te Medlem for 2den Kredts (H. G. C. Jen-